mini reportaža

UDARNIŠKO DRVARJENJE

Vetra, kakršen je bil minuli ponedeljek popoldne, ljudje v Zgornji Savinjski dolini že dolgo ne pomnijo. Prihajal je v močnih sunkih in vrhovi stoletnih smrek so se ječaje pripogibali. Vse je kazalo, da bo zdaj zdaj nastalo pravo neurje. Kdo je le mogel, je tega dne raje ostal doma, na pot so odšli le tisti, ki so pač morali. Med njimi sem bil tudi sam, ko sem odhajal na obisk k eni izmed številnih mater, ki o njih pišemo v naši stalni in priljubljeni rubriki Njihovo življenje je materinstvo.

Nekoliko pred Lučami, dober kilometer ali dva, sem preko mosta čez Savinjo zavil v Rogačnik. Gozdna cesta se strmo dviga in tu pa tam že ležijo prve zaplate pravkar zapadlega snega. Upam, da je cesta prevozna in da višje gori snega le ni preveč . . .

Zapeljem mimo domačije v Logu in se podam na zadnji odsek ceste, ki se vije visoko tja gori proti Rogatcu. Po cesti teče pravi mali potok, Rogačnik pa naraslo šumi, ko se kalna voda peneče poganja preko številnih skal. Zavijem okoli ovinka. . . Stop! No, kaj pa je to? Preko cest leži sedem velikih smrek, ki jih je malo pred tem podrl veter. Peš bo treba dalje, to ne bo najhuje, slabše bo potem vzratno voziti nazaj do prvega prostora, kjer bo mogoče avto obrniti. Izstopim iz avtomobila in med podrtim drevjem zagledam moža, ki pridno udriha s sekiro.

»Dober dan! Podrlo je kaj? Boste odstranili?« sem ogovoril moškega onstran košatega vejevja.

»Zdravo Berni, sem kar vedel, da bo še nekdo prišel. Primi za sekiro in pomagaj. Pol ure pa bova gotova, le dvoje debel je še treba presekati, ostalo pa bova oklestila in z avtomobilom bova potem lahko prišla pod ostalimi drevesi.«

»Ja, kdo pa ste?« sem ponovno vprašal, ker moškega onstran dreves še vedno nisem videl.

»Hm, jaz sem pa tisti, ki je vašega Seničarja k vojakom poslal . . .« mi odvrne in zleze izpod košate krošnje.

»O, hudiča, Kolenc!« Ja kaj pa vi tukaj?« sem se pozanimal.

»Pri Klinarju sem bil, pa ti pripeljem in vidim, da ne morem naprej. Potem pa sem skoraj cel kilometer ritensko rinil nazaj, si sposodil sekiro. Sicer pa zagrabi in prični, saj bova hitro gotova.«

Nič drugega mi ne preostane, kot da vzamem sekiro, zlezem v strmi breg in se lotim precej debelega debla. Kar precej časa sem udrihal po njem, predno sva bila gotova. Potem sva odstranila hlode, posekala še preostale veje in za osebni avto je bila cesta prosta. Prisedel je, se z mano odpeljal do svojega avtomobila, nato sva se poslovila . . .

Na povratku pa so bili ob podrtem drevju že domačini. Logar me je ustavil in mi rekel, da moram spodaj v gostilni pri Cilki dati najmanj za štefan vina, ker so mi očistili pot. Vse lepo in prav, toda jaz sem pot s pomočjo Kolenca pripravil kar sam, sedaj pa res ne vem, kdo je komu dolžan štefan vina . . .

BERNI STRMČNIK

MOZIRJE

PONOVNO V GRADNJI NOVA ŠOLA

Te dni je bilo opravljeno zakoličenje za novo šolsko poslopje v Rečici ob Savinji.

Prvotna zamisel, da bi adaptirali in renovirali staro šolsko poslopje, se je pokazala kot neracionalna in sorazmerno draga.

Zaradi tega se je gradbeni odbor za gradnjo šol v občini Mozirje po sporočilu strokovnjakov odločil, da se star objekt do tal poruši, na istem mestu pa zgradi sodobno, funkcionalno najprimernejše novo šolsko poslopje. Poslopje bo imelo 4 učilnice za nižje razrede, velik večnamenski prostor, ki bo služil za telovadbo in za razne prireditve, sobo za otroško varstvo, samostojno jedilnico s kuhinjo in druge potrebne pomožne protore. Prostori bodo ogrevani s centralno kurjavo. Poslopje je projektirano tako, da bo primerno vklopljeno v ambient naselja Rečica in bo prav gotovo dobro nadomestilo prejšnji objekt.

Gradnjo je prevzelo splošno gradbeno podjetje »Gradbenik« Ljubno ob Savinji. Z njim je že sklenjena pogdoba in v njej določen rok 30. junij 1973, do katerega mora biti delo končano in objekt izročen svojemu namenu.

Z novim šolskim letom bodo torej tudi učenci nižjih razredov iz območij Krajevne skupnosti Rečica ob Savinji dobili svoje domovanje v novih, sodobnih šolskih prostorih.

Z dograditvijo te šole bo prvi del programa izgranje šolskega prostora v občini Mozirje izpolnjen. Pred nami pa bo drugi del, ki rešuje probleme šolskega prostora v Ljubnem, Lučah in v Gornjem gradu. Ta del programa pa je finančno še zahtevnejši. Vendar bomo ob skupnem prizadevanju tudi to nalogo uspešno opravili in premagali vse zapreke, ki bi se pojavile.

VELENJE

RAZSTAVA ŠALEŠKIH LIKOVNIKOV

V počastitev dneva republike bodo v Napotnikovi galeriji pri osnovni šoli »Biba Röck« v Šoštanju odprli razstavo del likovnih umetnikov iz vse Šaleške doline.

OBISK IZ ROGAŠKE SLATINE

Konec prejšnjega tedna so učence na osnovni šoli »Biba Röck« v Šoštanju obiskali vrstniki iz Rogaške Slatine in tako vrnili srečanje, ki so ga za mlade Šoštanjčane pripravili lani sami.

Po prisrčnem sprejemu na šoli so si ogledali šoštanjsko termoelektrarno, popoldne pa so bila na vrsti že zanimiva športna srečanja. Vsekakor dogodek, ki bo mladim ostal v lepem spominu.

SLOVENSKE KONJICE

POLITIČNE ŠOLE

Občinski komite ZK v zadnjem obdobju polaga veliko pozornost družbenemu in ekonomskemu ter političnemu izobraževanju zaposlenih delavcev. Zato se je tudi odločil, da odpre dva oddelka politične šole, eden bo za slušatelje iz Konusa, drugi pa za delavce iz ostalih podjetij. Politične šole naj bi obiskovali predvsem sekretarji osnovnih organizacij ZK in njihovi namestniki ter člani sekretariata.

Pripravljajo pa tudi več seminarjev za novo sprejete člane ZK. V programih je še več seminarjev za člane samoupravnih organov. Predvidevajo več oblik družbenoekonomskega usposabljanja članov sindikalnih vodtev in mladinskih organizacij.

ŠENTJUR

STAREŠINE ZELO AKTIVNI

Zveza rezervnih vojaških starešin občine Šentjur pri Celju je pred dnevi sklicala sejo odbora, na kateri so obravnavali aktualne naloge vojaških starešin. Drago Mackovšek je v svojih uvodnih besedah orisal politično situacijo doma in v svetu, razpravljali pa so tudi o strokovni vzgoji starešinskega kadra. Dopolnili so program dela in bili mnenja, da je potrebno poleg teoretičnega dela v bodoče poudariti pomen praktičnega dela. Sprejeli so sklep, da 22. decembra, na dan JLA, organizirajo proslavo. Določili so predavatelje, ki bodo po osnovnih šolah mladini predavali o pomenu dneva JLA in ob tej priložnosti se bodo pogovarjali o vstopu mladincev v vojaške oficirske šole. Znano je, da je zelo malo Slovencev v vojaških šolah. Razpravljali so tudi o sprejemu članov v ZK, predvsem mlajših starešin.

CELJE

SKRBNO VARSTVO

VVZ »Tončke Čečeve« ima šest ekonomskih enot: v Aškerčevi ulici, na Titovem trgu, Hudinji, Mariborski cesti, v Vojniku in Škofji vasi. Ekonomsko enoto na Titovem trgu sestavljajo tri skupine otrok v starosti 6 let. V vsaki skupini je vpisanih 22 do 24 otrok, vendar redno obiskuje ustanovo trenutno 40 do 45 otrok. Število se bo dvignilo v mesecu februarju prihodnje leto, ko se bo pričela mala šola, ki se vrši vsako leto v prostorih na Titovem trgu.

Delo poteka v treh velikih igralnicah, ki so svetle, lepo urejene in se otroci v njih dobro počutijo. Pomanjkljivost je le v slabo urejenem igrišču, ki je za otroke prej nevarno kot pa koristno in ga bo potrebno čim prej urediti. Tudi vprašanje zračenja igralnic je pereče, kajti zrak blizu železniške postaje je vse prej kot zdrav za občutljiva otroška pljuča.

Otroci prihajajo v ustanovo zjutraj od šeste do pol devete ure, odhajajo pa od dveh do pol treh, ko se vrtec zapre. Tiste otroke, ki so v celodnevnem varstvu, peljejo v enoto v Aškerčevi ulici, kjer jih zaradi premajhnega števila združijo.

Starši so zadovoljni, saj jim je vrtec v središču mesta zelo pri roki. Otroci so dobro preskrbljeni, za zatrk, malico in kosilo dobivajo tople in izdatne obroke. Ta mesec pa so začeli tudi z rednimi obiski pri zobozdravniku, kamor jih vodijo vzgojiteljice ob določenih dnevih. Tako so starši med službenim časom brez skrbi za svoje otroke, saj vedo, da je njihov otrok na varnem in pod strokovnim vodstvom, ki v današnjem času, ko se zaposleni starši malo ukvarjajo s svojimi otroki, veliko pripomore pri njihovem vzgajanju.

Podobno delo teče tudi v ostalih ekonomskih enotah tega VVZ. Zadovoljnost staršev in otrok vzpodbuja ustanovo še k nadaljnjem dobrem in vestnem delu.

ŠMARJE PRI JELSAH

MLADINA POGOZDUJE

Na Kozjanskem je že navada, da mladina pomaga gozdnemu podjetju pri pogozdovanju. Ta oblika sodelovanja med mladimi in gozdarji je skoraj tradicija, saj so mladi pogozdovali že takoj po vojni zemljišča, za katera se ni nihče posebej brigal in ki so bila podvržena nenačrtnemu izsekavanju.

Mladi Kozjanci so skupaj z GG Brežice pogozdovali tudi v letošnjem letu. Pred kratkim so na območju Bohorja učenci osnovne šole Kozje posadili okoli devet tisoč mladih smrekic.

mali intervju

Sprašuje: Štefan Žvižej

Odgovarja: Šumnik Agata iz Šoštanja, pevka pri kvintetu »Planika«.

Srečal sem jo za »kulisami« Šoštanjskega odra v Domu »Svobode«. Skromna in srečna, po pravkar končanem nastopu, je rade volje nekoliko pokramljala.

Kaj vas je pripeljalo med izvajalce narodno-zabavne glasbe?

»Predvsem ljubezen do petja. Pravijo, da imam lep glas, zato sem se tudi vpisala med dijake solopetja na velenjski glasbeni šoli. Pri tem ansamblu prepevam že dobro leto in se odlično počutim.«

»Ali ste rojena Šoštanjčanka«?

»Ne, rojena sem v Velenju. Tu sem se dobro ujela.«

»Ali boste postali poklicna pevka?«

»Ne, to je moje veselje. Po poklicu sem trgovka v »Delikatesi« v Šoštanju.«

»Kdo vam največ pomaga pri premagovanju ovir na glasbenem področju?«

»Učim se solopetja pri prof. Zupančičevi, prenekater napotek mi da tudi vodja ansambla Janko Blaznik, pa tudi pohvala prof. Ivana Marina, ravnatelja Glasbene šole v Velenju, mi veliko pomeni.«

»Kaj menite o letošnji reviji narodno-zabavnih in zabavnih ansamblov velenjske občine?«

»To je priložnost, ko se lahko med seboj pomerimo in ugotavljamo dosežke, sicer nastopamo vsak zase. Menim, da je taka revija tudi priznanje vsem sodelujočim, hkrati pa tudi nek cilj, ki nas priganja h kvalitetnemu delu. Ideja, da smo nastopili v Velenju in Šoštanju, je odlična.«

»Ali se lahko pohvalite s kakšnim uspehom?«

»Nastopila sem v Vrnjački banji, kjer sva s Francem Rebernikom zastopala slovensko radiotelevizijo in dosegla največ glasov.

Poslovila sva se s čestitkami in iskrenimi željami, da bi ji bilo še dolgo v prijeten hoby.

ZDRAV DELAVEC IN KMET - POROKA NAŠE BODOČNOSTI

LJUDJE M

Mestne ulice kot vsepovsod; polne ljudi, ki hite po svojih opravkih. Lepo sončno popoldne po dolgotrajnem dežju je marsikoga privabilo na običajen sprehod.

Zavila sem v ulico. Pred trgovino se je gnetlo ljudi okoli nekoga, ki je bil na tleh.

»Pijana je!« se je namrdnil moški poleg nje, drugi pa je pridal, da je pač križ, če ženska ne ve, kdaj ima dovolj. Nihče izmed prisotnih je ni poznal in ni pomislil na to, da je žena mogoče bolna. Sklonila sem se k njej. Močno je zaudarjala po pijači. Poleg sebe na tleh je imela nekaj prtljage. Mrzlo me je spreletelo ob pogledu na otroške igrače — rjavega medvedka, ki se zmotal iz vrečke in ležal poleg nje na tleh. Bila je zmedena, obupana. Po obrazu so ji tekle solze in vsa se je tresla.

IZ AERA T

AERO, celjsko kemično in grafično podjetje, se v zadnjem času poizkuša uveljaviti še na enem področju — v strojegradnji. V strojnem obratu, ki je v Šempetru, so ravno v teh dneh opravili zadnje teste novega stroja za tiskanje samolepilnih etiket, ki so ga proizvedli po licenci nemške družbe KIESS GERLACH. Že ob koncu meseca bo na novem stroju stekla redna proizvodnja. Izdelani stroj je šele prvi iz serije dvajsetih, ki jih bodo v naslednjem letu in pol izdelali v tem obratu Aera. Čeprav so stroj izdelali po licenci, pa je treba povedati, da ni kopija nemškega in da so marsikateri del Aerovi konstruktorji priredili po svoje, stroj izpopolnili in ga prilagodili jugoslovanskim standardom. Če bo šel stroj dobro v prodajo, bodo takoj po končani izdelavi prve serije prešli na izdelavo druge, le da bodo za to stroj še bolj izpopolnili in spremenili, tako da bo od starega ostal le princip, po katerem deluje. S tem bi